09/02/2020

ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ: Η ωραιότητα μίας τελείας Χειρουργικής

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πάντοτε, έχουμε κατά νου, το να μην κλέψει η λήθη τα διακεκριμένα κείμενα. Όπως αυτό του κ. Σταύρου Μπαλογιάννη, Ομοτίμου Καθηγητού Ιατρικής ΑΠΘ, στην Ιατρική Επιθεώρηση ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ (2015), από όπου θα φωτίσουμε τα στοιχεία του κυρίου σώματος, αλλά και των υποσημειώσεων, τα οποία αφορούν την ιατρική διακονία του Αγίου Λουκά του Ιατρού και την ισόβια ορθοστασία ενός κορυφαίου σε παγκόσμιο επίπεδο χειρουργού, μέσα σε εκατομμύρια ώρες χειρουργικών επεμβάσεων.

Τόσο οι σπουδαστές της Ιατρικής, όσο και οι νέοι χειρουργοί παρακολουθούσαν τον Άγιο να χειρουργεί γαλήνιος επί ώρες ωρών και διαδοχικές σειρές δυσχερών περιστατικών, μετά μεγίστης προσοχής και παροιμιώδους σοβαρότητος, επιδιώκοντας πάντοτε το τέλειο αποτέλεσμα της εγχειρητικής επεμβάσεως, κατά το θέλημα του Θεού.

Οι συμφοιτητές του θεωρούσαν βέβαιο ότι θα εξελιχθεί σε Καθηγητή

Ο Άγιος Λουκάς ο Ιατρός σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο του Κιέβου και το 1903, σε ηλικία 26 ετών, έλαβε το δίπλωμα της Ιατρικής μετά επαίνων (cum laude), από την Ιατρική Σχολή του Αγίου Βλαδιμήρου.

Ήδη, από το έτος 1898, οπότε ενεγράφη στην Ιατρική σχολή, έδειξε μία ξεχωριστή επιμέλεια και έναν ιδιαίτερο ενθουσιασμό, έως και ζήλο, στη μελέτη της ανατομικής και της χειρουργικής, σε τέτοιο σημείο, ώστε οι συμφοιτητές του να θεωρούν ως βέβαιο ότι θα εξελίσσονταν σε Καθηγητή της ανατομικής.

Εστιάζει στο πεδίο χειρουργικής του οφθαλμού και στις πυογόνες λοιμώξεις – Ξεχωρίζει από νωρίς στην «επείγουσα» χειρουργική

Ο Άγιος Λουκάς εργάστηκε αρχικώς ως αγροτικός ιατρός, ειδικευθείς εν συνεχεία στην Χειρουργική, ενδιατρύψας παραλλήλως πάνω στο πεδίο της χειρουργικής του οφθαλμού.

Το 1904, άρχισε ο Ρώσο-Ιαπωνικός πόλεμος, όπου ο Άγιος μετείχε ως χειρουργός, εργαζόμενος στο Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού στην πόλη Τσιτά (Чита́), ασχολούμενος συγχρόνως μετά του προβλήματος των λοιμώξεων, οι οποίες προκαλούνταν υπό πυογόνων κόκκων, τις οποίες συνεχώς αντιμετώπιζε μέσα στις επεμβάσεις του.

Στο Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού, το 1904, υπήρχαν δύο τμήματα

χειρουργικής, το ένα εκ των οποίων ανατέθηκε στον Άγιο Λουκά, ο οποίος ασκούσε λίαν επιτυχώς την επείγουσα χειρουργική, αντιμετωπίζοντας εκ παραλλήλου και με την ίδια αξιοπρόσεκτη επιτυχία και όλα τα άλλα χρόνια χειρουργικά.

Εφαρμόζει πρωτοποριακές μεθόδους μέσα στις ακραίες περιοχές της Σιβηρίας – Αποκτάει «φοβερά» φήμη στη χειρουργική του ματιού

Μετά την εργασία στην πόλη Τσιτά, ο Άγιος Λουκάς εργάσθηκε σε μικρά Νοσοκομεία της Σιβηρίας, εις Αντάτοβ, εις Βέρκνου Λιούμπαζ της επαρχίας του Κούρτσκ, υπό ιδιαιτέρως δυσμενείς συνθήκες, άνευ οιασδήποτε εργαστηριακής υποστηρίξεως.

Είναι άξιο θαυμασμού, ότι ο Άγιος, εγχειρίζοντας και θεραπεύοντας μέσα στις ακραίες περιοχές της Σιβηρίας, κατάφερε να ασκήσει την πλέον προηγμένη για την εποχή του Ιατρική, συμβουλευόμενος τα πλέον σύγχρονα συγγράμματα και εφαρμόζοντας δικές του πρωτοποριακές θεραπευτικές μεθόδους.

Τόσο πολύ αναγνωρίστηκε το έργο του, ώστε προσέρχονταν καθημερινώς πολυάριθμοι ασθενείς από διάφορες περιοχές της υπολοίπου Ρωσίας, καταθέτοντας τον πόνο και τις ελπίδες τους και επικαλούμενοι της ιατρικής βοηθείας του.

Ιδιαιτέρως χαρισματικός αποδείχθηκε ως χειρουργός του οφθαλμού, όπου πολλοί απωλέσαντες την όρασή τους, έβλεπαν ξανά, γεγονός το οποίο αύξησε και επεξέτεινε υπερβολικά τη φήμη μου μέσα σε ολόκληρη τη Σιβηρία.

Οι πυογόνες λοιμώξεις τον απασχολούν σε λεπτομερές «βάθος»

Επί των πυογόνων λοιμώξεων ασχολήθηκε σε πρωτόγνωρο επιστημονικό βάθος και σε τέτοια έκταση που μόνον οι ειδικοί θα μπορούσαν να αξιολογήσουν την κατάδυση του, δεδομένου, ότι, ως επαρχιακός ιατρός εργάσθηκε επί δεκατρία έτη σε διάφορες περιοχές της Σιβηρίας, αντιμετωπίζοντας τον θάνατο καθημερινά, προερχόμενον από τους μικροβιακούς παράγοντες, οι οποίοι, λόγω των υποτυπωδών συνθηκών υγιεινής, αποτελούσαν την συνηθέστερη αιτία των απωλειών, κατά την παιδική κυρίως ηλικία και επί των υποστάντων τραυματικές κακώσεις.

Ευρισκόμενος στο Περεσλάφ Ζαλέσκι, ο Άγιος ξεκίνησε να συγγράφει τα πρώτα κεφάλαια του συγγράμματος του επί της χειρουργικής θεραπείας των πυογόνων λοιμώξεων, αντλώντας πρακτικά αθροίσματα εμπειριών από τις ακατάπαυστες επεμβάσεις, χειρουργώντας μαραθωνίως, ακούραστα, καθημερινά, κατόπιν εκτενούς προσευχής εντός του Χειρουργείου ενώπιον της εικόνος της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, ποιών το σημείο του Σταυρού επί του σημείου του σώματος του ασθενούς, εις το οποίον θα επρόκειτο κατόπιν να επέμβει.

Επιτυγχάνει «περιοχική αναισθησία» – κάτω άκρα, πάνω άκρα – για πρώτη φορά στη Ρωσία

Το 1915, ο Άγιος Λουκάς συγγράφει έργο υπό τον τίτλο «Περιοχική αναισθησία» (Регионарная анестезия), υπό μορφή διδακτορικής διατριβής. Η διατριβή πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της παραμονής του Αγίου στη Μόσχα, όπου εργάζονταν υπό την επίβλεψη των καθηγητών Διακόνωφ και Ράϊν, πλησίον των οποίων απασχολήθηκε ως εξωτερικός βοηθός και του καθηγητού Καρούζιν στο τμήμα της τοπογραφικής Ανατομικής.

Στα πλαίσια της εκπονήσεως της διατριβής του, πραγματοποίησε επιτυχώς, για πρώτη φορά στη Ρωσία, περιοχική αναισθησία εις τα κάτω άκρα διά διηθήσεως του ισχιακού νεύρου, εις δε τα άνω άκρα διά διηθήσεως του μέσου νεύρου. Βιβλιογραφικώς εδραίωνε τις πρωτοποριακές για την Ρωσία μεθόδους του επί του προσφάτου συγγράμματος του γερμανού καθηγητού Heinrich Braun, το οποίο αναφέρονταν επί της τοπικής αναισθησίας.

Κάνει πράξη σε παγκόσμιο χειρουργικό επίπεδο τα «πρακτικώς ανέφικτα»

Οι γνώσεις του Αγίου επί της ανατομικής και ιδίως επί της πορείας των νεύρων συνέβαλαν τα μέγιστα στην επιτυχία των παρεμβάσεων του επί της αισθητικότητος των μελών του σώματος, πολλές από τις οποίες εγένοντο για πρώτη φοράν παγκοσμίως, παρά το γεγονός ότι χαρακτηρίζονταν στο σύγγραμμα του Braun ως πρακτικώς ανέφικτες, λόγω της δυσχέρειας στην εφαρμογή τους.

Τα αποτελέσματα των εργασιών του, τα οποία ανακοίνωσε στην χειρουργική εταιρεία της Μόσχας, προκάλεσαν ιδιαίτερη εντύπωση στον χειρουργικό κόσμο της Ρωσίας. Η υποστήριξις της διατριβής του επί της περιοχικής αναισθησίας πραγματοποιήθηκε το 1916, όταν ο Άγιος ζούσε πλέον στο Περεσλάβλ.

Για την εν λόγω διατριβή, απενεμήθη εις τον Άγιον υπό του Πανεπιστημίου της Βαρσοβίας το ιδιαιτέρας βαρύτητος βραβείο Hojnacki, ανερχόμενον εις 900 χρυσά ρούβλια, απονεμόμενο εκάστοτε στον εκπονούντα την καλύτερη επιστημονική εργασία, η οποία θα ηδύνατο να διανοίξει νέας οδούς στο πεδίον της Ιατρικής.

Εξέτασε επιμελώς 300 κρανία διά να εισέλθει διά βελόνης

Ο Άγιος Λουκάς ασχολήθηκε εν εκτάσει επί πολλά έτη μετά της περιοχικής αναισθησίας και ήταν ο πρώτος, ο οποίος προέβη στην θεραπευτική αντιμετώπιση της νευραλγίας του τριδύμου νεύρου, διά ενέσεως αναισθητικού παράγοντος εις το στρογγύλον τρήμα, διά του οποίου εξέρχεται εκ του κρανίου ο δεύτερος κλάδος του τριδύμου νεύρου.

Ως αναφέρει ο ίδιος, εξέτασε επιμελώς τριακόσια κρανία, διά να εξεύρη τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο ώστε να εισέλθει διά βελόνης, κατά την τοπική αναισθησία, εις το στρογγύλον τρήμα, το οποίον ευρίσκεται εις την βάσιν του κρανίου.

Στην Τασκένδη ως Διευθυντής Χειρουργικής με πολλές ταλαιπωρίες

Το 1917, ο Άγιος Λουκάς μετέβη στην Τασκένδη για να αναλάβει την διεύθυνση της Χειρουργικής κλινικής του Νοσοκομείου της πόλεως, για την οποίαν υπήρχαν πολλοί υποψήφιοι και ευλόγως ανεμένετο ισχυρός ανταγωνισμός, σε περίοδο κατά την οποίαν η πόλη διήρχετο δυσμενείς οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, δεδομένου ότι ολίγον αργότερο άρχισε ο πόλεμος μεταξύ της φρουράς της πόλεως και των τουρκομάνων, επιφέρων οδυνηρές επιπτώσεις επί της ζωής των πολιτών.

Εν μέσω των ταραχών, συνεπεία των συνεχών επαναστατικών και αντιεπαναστατικών κινημάτων, ο Άγιος Λουκάς συνελήφθη λόγω προσωπικής αντιθέσεως μετά ενός εκ των υπαλλήλων του νοσοκομείου και αφέθη ελεύθερος, ως εκ θαύματος, σε περίοδο κατά την οποίαν η σύζυγος του διήρχετο τις τελευταίες ημέρες της ζωής της.

Χειροτονείται πρεσβύτερος και εξακολουθεί να χειρουργεί

Την 21η Φεβρουαρίου του 1921 ο Άγιος Λουκάς εχειροτονήθη εις διάκονον και την επομένη εβδομάδα εις πρεσβύτερον, υπό του επισκόπου Ιννοκεντίου. Λειτουργούσε, έκτοτε, στον Καθεδρικόν Ναόν της Τασκένδης , ασχολούμενος εις βάθος μετά του θείου κηρύγματος, στα πλαίσια του οποίου ασκούσε ισχυρά κριτική επί του υλισμού, αντιμετωπίζων πολλάκις δημοσίως, λίαν επιτυχώς, τον πρωθιερέα Λοπάκιν, ο οποίος αρνηθείς την Ορθοδοξία ηγήθηκε της αντιθρησκευτικής εκστρατείας στην Κεντρική Ασία.

Συγχρόνως, ο Άγιος εξακολούθησε να χειρουργεί και να έχει την ευθύνη της

χειρουργικής κλινικής στο Νοσοκομείο της Τασκένδης, ενώ εκ παραλλήλου εξελέγη καθηγητής της Τοπογραφικής Ανατομικής και της Χειρουργικής εις το αυτό Πανεπιστήμιον, στο οποίο εργάστηκε, εν εκτάσει, τόσον στον διδακτικόν τομέα όσον και στον τομέα της οργανώσεως και της επιστημονικής αναβαθμίσεως αυτού.

Δίδασκε Τοπογραφική Ανατομική επί αληθινών πτωμάτων

Οι διαλέξεις, τις οποίες έδινε, στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών καθηκόντων του, συγκέντρωναν πάντοτε πληθώρα σπουδαστών από όλα τα έτη της Ιατρικής Σχολής και από διάφορες άλλες σχολές.
Δίδασκε την Τοπογραφική Ανατομική επί πτωμάτων, επί των οποίων προέβαινε εκ παραλλήλου σε σημαντικές παρατηρήσεις επί των πυογόνων λοιμώξεων, τις οποίες ενσωμάτωσε εις το σύγγραμμα του “Παρατηρήσεις επί της χειρουργικής θεραπείας των εμπυηθέντων τραυμάτων”, το οποίο εξεδόθη σε 60.000 αντίτυπα και για το οποίο ετιμήθη διά του πρώτης Τάξεως Βραβείου του Στάλιν.

Τα πτώματα φέρνονταν σ το Πανεπιστήμιο της Τασκένδης καθημερινώς κατά δεκάδας, από της περιοχής του Βόλγα, δεδομένου ότι οι φλεγμονώδεις παθήσεις, οι λοιμοί και οι στερητικές καταστάσεις αποδεκάτιζαν, κατά τα έτη εκείνα, τον τοπικό πληθυσμό.

Επιστρέφει 130.000 ρούβλια από το Βραβείο Στάλιν

Ο Άγιος Λουκάς, για την κορυφαία σε ρωσικό, πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο ιατρική – χειρουργική συγγραφή του, ετιμήθη διά του βραβείου Στάλιν, το 1946. Το βραβείο Α΄ ταξεως, το οποίον απενεμήθη εις τον Άγιον Λουκά ανήρχετο σε 200.000 ρούβλια, εκ των οποίων τα 130.000 εζήτησε ο Άγιος διά τηλεγραφήματος του προς τον Στάλιν να διατεθούν «διά τα ορφανά θύματα των φασιστών τυράννων». Ο Στάλιν απεδέχθη την προσφορά, εκφράζοντας διά τηλεγραφήματος, την ευγνωμοσύνη της κυβερνήσεως της Σοβιετικής Ενώσεως διά την φροντίδα του Αγίου διά τα ορφανά.

Η ενεργός απονομή του βραβείου εις τον Άγιον έλαβε χώρα εν μέσω πολλών δυσχερειών στις 2 Δεκεμβρίου του 1946, στο γραφείο του προέδρου της εκτελεστικής επιτροπής της Κριμαίας,

Το Σοβιετικό καθεστώς είναι αμήχανο ως προς αυτόν – Τον χρειάζεται, τον βραβεύει, τον φυλακίζει, τον εξορίζει, τον εξευτελίζει

Ο Άγιος Λουκάς χειροτονηθείς εις Επίσκοπον, υπό το όνομα Λουκάς την 18/31 Μαΐου του 1923, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στην πόλη Τατζίκ του Πέντζικεντ, 90 βέρστα από την Σαμαρκάνδη υπό των επισκόπων Δανιήλ του Βολχώφ και Βασιλείου του Σουζντάλ, οι οποίοι παρέμεναν πιστοί στην επίσημη Εκκλησία της Ρωσίας, ξεκίνησε την επίπονο πορεία προς τον δικό του Γολγοθάν.

Μία εβδομάδα από της επιστροφής του επισκόπου Λουκά στην Τασκένδη, την Δευτέρα Κυριακή από της χειροτονίας του, συνελήφθη υπό της σοβιετικής μυστικής αστυνομίας (ΓΠΥ ή Государственное Политическое Управление), και, μετά από μακράν ανάκριση για τις πολιτικές πεποιθήσεις του, εστάλη επί 11 έτη εις την φυλακήν εις εξορίαν, χωρίς να υπάρξει και να αποδειχτεί οιαδήποτε ενοχή.

Αρχικώς, ο επίσκοπος Λουκάς εστάλη στη Μόσχα, όπου ενεκλείσθη στις φυλακές Μπουτιρσκάγια σε τμήμα ποινικών καταδίκων, υπό άθλιες συνθήκες και εν συνεχεία μετεφέρθη βαδίζων διά των οδών της Μόσχας, εν μέσω ετέρων καταδίκων, στην φυλακή Ταγκάσκαγια, όπου ενεκλείσθη στην πτέρυγα των πολιτικών κρατουμένων.

Ταπεινώσεις, εξορίες, κελλιά, προσβολές, αλλά και μεγάλες χειρουργικές επεμβάσεις

Τον χειμώνα του 1923, μετεφέραν τον Άγιο στις φυλακές του Τυουμέν, υπό συνθήκες πλημμελούς υγείας, ενώ, εν συνεχεία, μεταφέρθηκε εις Όμσκ, εις Νοβοσιμπίρσκ, εις Κρανογιάρσκ και εις Γενισέϊσκ.

Καθ' οδόν, ο Επίσκοπος υπέστη ταπεινώσεις, προσβολές, ειρωνείες, εγένετο αντικείμενο κλοπών, προπηλακισμών, διατηρών εν τούτοις, πάντοτε την εσωτερική ειρήνη, την ευγένεια, ευεργετών και ασκών το ιατρικό του λειτούργημα και ιερουργών, όταν ηδύνατο.

Στο Νοσοκομείο του Γενισέϊσκ προέβαινε κατά παράκληση των εκεί υπηρετούντων ιατρών σε μεγάλες χειρουργικές επεμβάσεις, σε οφθαλμολογικές εγχειρίσεις, ενίοτε δε και σε μεγάλες γυναικολογικές επεμβάσεις, ενώ εκ παραλλήλου στην κατοικία του εξέταζε και θεράπευε δεκάδες ασθενείς, καθ' εκάστην.

Εν τέλει, εστάλη στον τελικό προορισμό της εξορίας του, στην πόλη Χάγια επί του ποταμού Τσούνγια, παραποτάμου του ποταμού Ανγκαρά, όπου παρέμεινε επί δύο μήνες, ασκών τόσον το ιατρικό όσον και το ιερατικό λειτούργημα του.

Εν συνεχεία επέστρεψε, κατόπιν διαταγής, εις Γενισέϊσκ, όπου ενεκλείσθη σε κελλί, υπό άθλιες συνθήκες, εστάλη δε ακολούθως εις Τουρουχάνσκ.

Εξέταζε και θεράπευε ασθενείς σε όλα χωριά που περνούσε

Σε κάποια δεδομένη στιγμή, κατ' απαίτησιν των κατοίκων του Τουρουχάνσκ, οι οποίοι εστερήθησαν της ιατρικής προσφοράς του Αγίου, εδόθη η δυνατότης να επιστρέψει εκεί και να εξακολουθήσει να εργάζεται εις το Νοσοκομείο της πόλεως, κατά τους οκτώ μήνες της παραμονής του, εν μέσω των Ρώσων και των Τούνγκους.

Εν τέλει, του επετράπη να εγκατασταθεί εις Κρασνογιάρσκ, στο οποίον μετέβη μετά από επίπονο ταξίδι ενός μηνός, διά του ποταμού Γενισέϊ, κατά την διάρκεια του οποίου εξέταζε και θεράπευε ασθενείς σε όλα τα χωριά, από τα οποία διήρχετο . Ιδιαιτέρως, ευεργετούντο εκ των ασθενών οι πάσχοντες από οστεομυελίτιδα, οφθαλμολογικά νοσήματα και ιδίως εκ τραχώματος εν μέσω των Εβένκων και του ευρυτέρου πληθυσμού, οι οποίοι θεραπευόμενοι πάντοτε εξέφραζαν προς τον Άγιον την πηγαία ευγνωμοσύνη τους.

Όμως, εις Κρασνογιάρσκ η παραμονή του υπήρξε βραχυτάτη, καθ’ όσον του επετράπη υπό των τοπικών αρχών να επανέλθη στην Τασκένδη, όπου άρχισε να ασκεί το αρχιερατικόν του λειτούργημα, εν μέσω ανεκδιηγήτων δυσχερειών. Εκ παραλλήλου, ο επίσκοπος εδέχετο και θεράπευε συνεχώς ασθενείς στην οικία του.

1941 – «Πολεμική Χειρουργική υπό συνθήκας εκστρατείας»

Το θέρος του 1941, επελθούσης της Γερμανικής εισβολής στη Ρωσία, ο Άγιος εκλήθη να υπηρετήσει, ως κύριος επί κεφαλής χειρουργός εις το στρατιωτικόν Νοσοκομείον 1515 των μετόπισθεν, εις το Κράσνογιαρσκ, το οποίο περιελάμβανε δέκα χειρουργικά τμήματα, αναπτυχθέντα σε τέσσερις πτέρυγες, όπου εργάστηκε επί διετία, χειρουργών και περιθάλπων τραυματίας, αναλαμβάνων σοβαρές επεμβάσεις, οι οποίες είτε δεν ανελαμβάνοντο υπό ετέρων νοσοκομείων είτε πραγματοποιούντο μεν, χωρίς να φέρουν δε τα αναμενόμενα θετικά αποτελέσματα.

Ο Άγιος ανέπτυξε εις βάθος και ιδιαιτέρως επιτυχώς «την πολεμικήν χειρουργικήν υπό συνθήκας εκστρατείας», δεχόμενος καθημερινώς την έκφραση της ευγνωμοσύνης των θεραπευομένων τραυματιών, οι οποίοι υπό συνεχή ροή μετεφέροντο στο Νοσοκομείο, εκ των πεδίων των μαχών.

Μετάλλιο μετά τη λήξη του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου

Μετά την λήξη του πολέμου παρέδωσε το κορυφαίο ιατρικό – χειρουργικό σύγγραμμα υπό τον τίτλον «Όψιμος εκτομή των επιμολυνθέντων τραυμάτων των μεγάλων αρθρώσεων», ενώ, για την πολύτιμο ιατρική προσφορά του κατά την

διάρκεια του πολέμου του απενεμήθη μετάλλιον «Διά την επάξιον προσφοράν του, κατά την διάρκειαν του μεγάλου πατριωτικού πολέμου κατά τα έτη 1941- 1945», εκ παραλλήλου δε η Ιερά Σύνοδος, διά του Μητροπολίτου Σεργίου, του απένειμε τον τίτλο του Αρχιεπισκόπου, ασκών έκτοτε το Αρχιερατικό λειτούργημα σε μικρόν ναό των κοιμητηρίων του Κρασνογιάρσκ.

Στις δυσκολότερες χειρουργικές επεμβάσεις εωσότου απώλεσε το φώς του

Μετά την λήξη της εξορίας του, το 1943, ο Αρχιεπίσκοπος Λουκάς επέστρεψε εις την Μόσχαν και του ανετέθη το Ταμπώφ, όπου άσκησε μετά μεγίστης ευλαβείας τα αρχιερατικά του καθήκοντα, συνεχίζων εκ παραλλήλου την προσφορά του εις τον πάσχοντα, ασκώντας την χειρουργική στα νοσοκομεία της πόλεως .

Τον Μάϊον του 1946, του ανετέθη η Αρχιεπισκοπή της Συμφεροπόλεως εις την Κριμαίαν, όπου και υπηρέτησε μετά αυτοθυσίας επί δεκαπέντε έτη. Συγχρόνως, ο Άγιος ασκούσε την χειρουργική, έχων θέση συμβούλου εις το Στρατιωτικόν Νοσοκομείον αναπήρων του μεγάλου πατριωτικού πολέμου, διδάσκων και χειρουργών κατά υποδειγματικό τρόπον τις δυσκολότερες χειρουργικές περιπτώσεις, πραγματοποιών εκ παραλλήλου σειρά διαλέξεων εις το Ιατρικόν Ινστιτούτον Κριμαίας, παρά τις πολλαπλές δυσχέρειες, έως την ημέρα της οριστικής απώλειας της οράσεώς του.

Η ιατρική σκέψις του παρέμεινε διαυγής, ακμαία και εύστοχος, μέχρι της εν ειρήνη κοιμήσεως του, στις 11 Ιουνίου του 1961, Κυριακή των Αγίων Πάντων.

Αν και τυφλός, διέγνωσε αδιάγνωστη νόσο μόνον εκ του ιστορικού

Όταν ο Άγιος ήταν σε ηλικία 80 ετών και στερείτο πλέον της οράσεως, προσεκόμισαν προς αυτόν ένα νέο παιδί βαρέως πάσχον, το οποίο κατεβάλλετο σταδιακώς υπό αδιαγνώστου παθήσεως, παρά τις έως τότε διαγνωστικές προσεγγίσεις υπό ετέρων ιατρών.

Ο Άγιος διέγνωσε επιτυχώς την νόσο, μονον εκ του ιστορικού της ασθενείας και εν συνεχεία εθεράπευσε αυτό επιτυχώς.

Η ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΤΕΛΕΙΑΣ ΧΕΙΡΟΥΓΙΚΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΘΕΟΥ

Περαιτέρω, ο Καθηγητής Ιατρικής, κ. Σταύρος Μπαλογιάννης, εν μέσω της εκτεταμένης, μικράς διατριβής του επάνω στην ισόβια ιατρική – χειρουργική διακονία του Αγίου Λουκά του Ιατρού, επισημαίνει τα εξής:

«Η παραδειγματική εργατικότης του, ενέπνεεν τους σπουδαστάς του και εδίδασκεν αυτούς την αξίαν της ακαταπονήτου προσπαθείας και την ωραιότητα της αξιοποιήσεως εκάστης χρονικής στιγμής, διά την γνωσιολογικήν και πνευματικήν συγκρότησιν και διά την προσφοράν εις τον πάσχοντα, τον σπουδαστήν, τον νέον επιστήμονα και την κοινωνίαν, ευρύτερον. Τόσον οι σπουδασταί της Ιατρικής όσον και οι νέοι χειρουργοί παρηκολούθουν αυτόν να χειρουργή επί ώρας σειράν περιστατικών μετά μεγίστης προσοχής επιδιώκων πάντοτε το τέλειον αποτέλεσμα της εγχειρητικής παρεμβάσεως».

«Η βαθεία αγάπη προς τον Κύριον διά της αγάπης προς τον πάσχοντα άνθρωπον»

«Η βαθεία επιστημονική συγκρότησις, η συνεχής έφεσις προς γνώσιν, η προσπάθεια διανοίξεως νέων οδών εις την χειρουργικήν έρευναν, η εγχειρητική δεινότης, το θάρρος, η επιμονή, η ακαταπόνητος εργατικότης, η βαθεία αγάπη διά την μετάδοσιν και μεταλαμπάδευσιν των γνώσεων και των πνευματικών αξιών και κυρίως η βαθεία αγάπη προς τον Κύριον, η οποία εξεφράζετο διηνεκώς, διά της αγάπης προς τον πάσχοντα άνθρωπον ήσαν τα κύρια στοιχεία του ακαδημαϊκού περιγράμματος του Αγίου, ως καθηγητού της Ιατρικής».

«**Υπήρξεν ούτος αντικείμενον βαθέος σεβασμού»**

«Υπήρξεν ούτος αντικείμενον βαθέος σεβασμού και αγάπης υπό των σπουδαστών αυτού, οι οποίοι επί τη βάσει του ζώντος και σταθερού παραδείγματος του, προσανατολίζοντο εις μίαν ιατρικήν αγάπης και θυσίας διά τον πάσχοντα».

«Το έργον της ιεράς ταύτης επιστήμης»

«Η βαθεία μέθεξις του ιδίου, έργοις και λόγοις, εις τον πόνον του πάσχοντος, εις τας θλίψεις του, τας κακουχίας, την ένδειαν και ενίοτε την κοινωνικήν απόρριψιν αυτού εγένετο αντιληπτή υπό των σπουδαστών του, οι οποίοι κατενόουν ότι το έργον της ιεράς ταύτης επιστήμης συνίστατο ουχί μόνον εις την θεραπείαν του πάσχοντος σώματος αλλά εις την θεραπείαν, ανάταξιν, αναβάθμισιν, αναμόρφωσιν και αποκατάστασιν της αρμονίας όλης της ψυχοσωματικής υποστάσεως του ανθρωπίνου προσώπου».

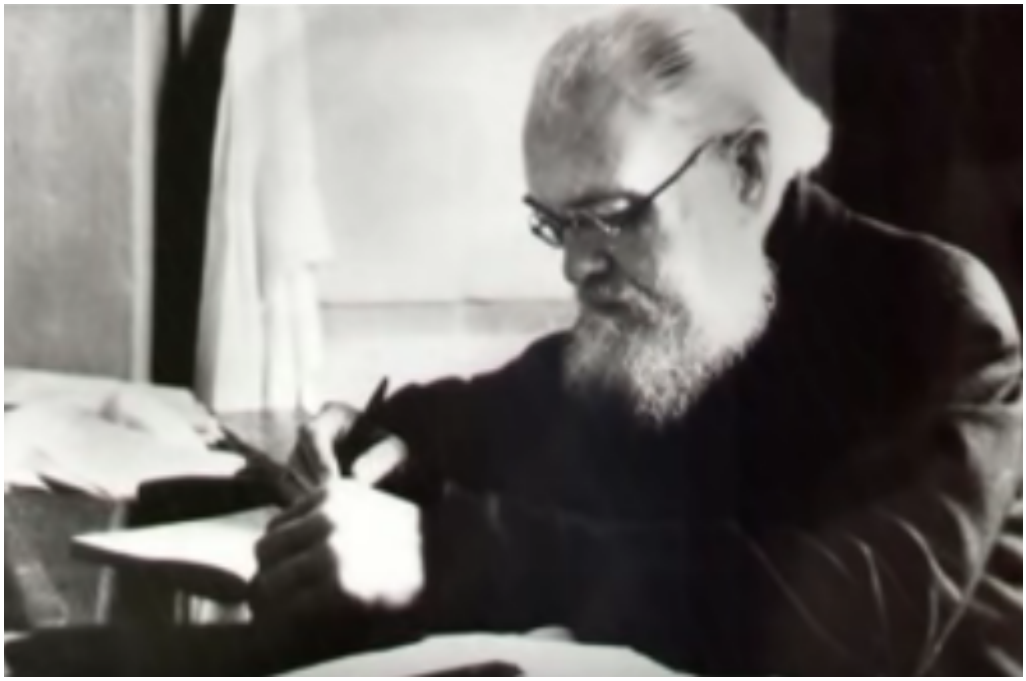

Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ – Όταν η αντιβίωση ήταν σπάνια, προείχε η επέμβασις

Η ζωντανή γραφίδα του ευλαβούς Καθηγητού κ. Σταύρου Μπαλογιάννη, επισημαίνει την «σωτήρια» χρησιμότητα των ιατρικών – χειρουργικών, πρωτοτύπων συγγραμμάτων του Αγίου Λουκά του Ιατρού, σε μία εποχή, κατά την οποία η εφαρμογή αντιβιώσεως ήταν ιδιαιτέρως δυσχερής στη Ρωσία και άρα η χειρουργική αντιμετώπιση ήταν η μόνη δυνατότητα επιβιώσεως των πασχόντων:

«Το σύγγραμμα του Αγίου επί των πυογόνων λοιμώξεων, εκδοθέν το πρώτον το 1934, ετιμήθη αφ’ ενός μεν διά του βραβείου Στάλιν το 1946, αφ’ ετέρου δε εξεδόθη τρείς φοράς, κατά την διάρκειαν της ζωής του Αγίου, της τρίτης εκδόσεως γενομένης το 1956, πέντε έτη προ της κοιμήσεως αυτού».

«Εις εποχήν κατά την οποίαν η εφαρμογή αντιβιώσεως ήτο ιδιαιτέρως δυσχερής εις την Ρωσσίαν, η ορθή χειρουργική αντιμετώπισις των πυογόνων λοιμώξεων απετέλη την μόνην δυνατότητα επιβιώσεως των πασχόντων εκ πυωδών συλλογών, εστιακών φλεγμονών και επιμολυνθέντων και εμπυηθέντων τραυμάτων».

«Η πολυτιμότης του εν λόγω συγγράμματος κατεδείχθη ιδίως κατά την διάρκειαν του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, όταν η εφαρμογή των εχειρητικών μεθόδων, αι οποίαι τόσον αναλυτικώς και επακριβώς περιεγράφοντο εις αυτό, κατέστησαν εφικτήν την επιβίωσιν χιλιάδων τραυματιών, οι οποίοι καθημερινώς αντιμετωπίζοντο εις τα στρατιωτικά νοσοκομεία και τα ορεινά χειρουργεία, κατά

τας στρατιωτικάς επιχειρήσεις και τας συνεχείς αιματηράς μάχας εναντίον των Γερμανών εισβολέων».

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα, σε μία εποχή, κατά την οποίαν ανθεκτικά στην αντιβίωση μικροβιακά στελέχη αναπτύσσονται υπό αυξημένη συχνότητα στις χειρουργικές μονάδες και τους νοσηλευτικούς χώρους, η αξία του συγγράμματος του Αγίου Λουκά επί της χειρουργικής αντιμετωπίσεως των πυογόνων λοιμώξεων ιδιαιτέρως ανεγνωρίσθη, όπως αποδείχθηκε διά των πολλών, συγχρόνων μεταφράσεων αυτού σε διάφορες γλώσσες και διά της συχνής εφαρμογής των πρωτοποριακών μεθόδων, τις οποίες εισήγαγε και περιέγραψε εκτενώς ο Άγιος.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΥΤΟΥΣΙΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΟΜΟΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΘ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗ – Ο Άγιος Λουκάς ο Συμφεροπόλεως, ως Ιατρός, Ακαδημαϊκός διδάσκαλος και συγγραφεύς – ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ, ΤΟΜΟΣ 52, ΤΕΥΧΟΣ 3, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, 2015 -www.encephalos.gr

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» – Φεβρουάριος 2020

Ελήφθησαν στιγμιότυπα από την ταινία «Θεραπεύοντας τον φόβο» (παραγωγή 2013) για τον Βίο και τα Έργα του Άγιο Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας του Ιατρού

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ
ΑΡΧΕΙΑ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ
ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ | ΤΡΕΧΟΝ ΤΕΥΧΟΣ | ENGLISH PAGES

ΤΟΜΟΣ 52, ΤΕΥΧΟΣ 3, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Απάντησις εις τους εταίρους μας, εις την Ευφώπην
Σ.Ι. Μπ[illegible]

Ο Άγιος Λουκάς ο Συμφεροπόλεως, ως Ιατρός, Ακαδημαϊκός διδάσκαλος και συγγραφεύς
Σ.Ι. Μπαλογιάννης

Ανασκ[illegible] παθειών σκανγραφισματίκων [illegible] ημικού πλαισίου περίθαλψης των υποσυμών και των σιωσικασιών ακούσιας νοσηλείας των ψυχικά ασθενών στην Ελλάδα
Μ. Παλιούρα, Δ. Παπαδόπουλος, Θ. Βορβολάκος

news agency ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων www.orthodoxianewsagency.gr